

Fiskerne fik den fair Pris, som Markedet betinger efter Fødemidlets Værdi, uden Tilskud. Endelig foreslog jeg, at man paa Basis af dette skulde forsøge, at der opnaaedes en Forstaaelse med Hensyn til Fiskeriets Forsyning med de Varer, det ikke kunde undvære. Det stødte paa Modstand, siges der, hos selve Fiskernes Repræsentanter. Jeg forstaaer, at de var betænkelige ved at komme hjem med en anbefaling af en Ordning, om hvilken det vilde kunne siges, at den overhovedet tog noget som helst fra Fiskerne af, hvad Markedet maatte kunne bringe dem, eller om hvilken det maaske kunde siges, at nogle af Fiskerne blev mindre gunstigt stillede end andre. Det forstaaer jeg, men det er min fulde Overbevisning, at det havde været i høj Grad ønskeligt, om den højtærede Indenrigsminister ikke havde lyttet til disse Betæneligheder. Naar man gik den Vej, man gik, opnaaede man ganske vist at tilfredsstille Fiskerne og at skaffe dem meget høje Indtægter — der gaar fantastiske Fortællinger om de Indtægter, Fiskerne har nydt i denne Periode. Paa den anden Side har man ikke gjort Fiskerne nogen god Tjeneste ved først at lade dem beruse sig i denne Rigdom og saa bagefter lade dem befinde sig paa næsten bar Bund, saaledes som de staar i Øjeblikket. Det havde dog vistnok været bedre, om man den Gang havde truffet en Ordning, der i første Omgang maaske havde været lidt mindre guldindbringende for Fiskerne, men var holdbar og tillod, at dette Erhverv kunde være opretholdt ved vore egne Foranstaltninger og ikke var gjort afhængigt af direkte Indgreb fra Udlandet.

Jeg vil haabe, at Ministeren, naar han forelægger det endelige Lovforslag om denne Sag, ogsaa vil forelægge Oplysninger om, hvor de Penge, som er brugte til Fiskerne, er gaaet hen. Jeg antager, at en ikke ringe Del af dem er gaaet til svenske Fiskere, og jeg tror dog ikke, at det nogen Sinde, da Loven blev vedtaget, har været Meningen, at af de Penge, som kom ind ved Dyrtiden, skulde store Summer udbetales til svenske Fiskere.

Jeg har kun villet fremsætte disse korte Betragtninger for at henlede Opmærksomheden paa dette vigtige Forhold, og fordi det forekom mig, at det dog var rimeligt her at opfordre den højtærede Minister til at tage disse Foranstaltninger op til fornyet Overvejelse og Revision.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte,

at hans Forudsætning — som han mente ogsaa var min — for denne Lov var Ønsket om, at man saa snart som muligt efter Nytaar kunde forelægge Forslag til Lov om Revision af Loven eller om andre Foranstaltninger, som Forhandlingerne med Rederne maatte gøre nødvendige. Jeg kan udtale, at han heri, med Hensyn til Bedømmelsen af, hvad der er min Forudsætning, ganske har Ret.

Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) skal jeg sige, at den bestaaende Lov jo hviler paa det Princip, at der ydes et frivilligt Bidrag fra Redernes Side, og dette har selvfølgelig ogsaa maattet præge Ordningens Udførelse i Livet. Med Hensyn til de Ydelser, som er præsterede i Henhold til Loven, er det selvfølgelig rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at de 11 Mill. Kr. i Henhold til Loven er indbetalte. Jeg skal tilføje, at de Ydelser i Fragtnedsættelse, som er præsterede, af Rederne vurderes til 5 Mill. Kr., saaledes at den samlede Ydelse bliver 16 Mill. Kr. Det ærede Medlem vil se, at Fragtnedsættelsens Værdi, da den kun har været ydet i tre eller fire Maaneder, er ikke ringe, og at den, hvis den straktes ud over et helt Aar, vilde blive endog meget betydelig, og at det saaledes er det kortvarige Tidsrum, hvori Fragtnedsættelsen har virket, der har medført, at Ydelsen er blevet ringere end forventet.

I øvrigt vil jeg antage, at det vil være rigtigst at opsætte Diskussionen om hele dette Forhold, indtil Lovforslaget om Revisionen kommer til at foreligge. Jeg har med Villie heller ikke vedføjet Lovforslaget de Oplysninger, som kunde give Anledning til en saadan Diskussion, idet det jo nærmest hører ind under en Revision af Loven. Af samme Grund vilde jeg have foretrukket, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) havde opsat sine Bemærkninger til denne Lejlighed eller til en anden. Jeg ved, at man har drøftet Muligheden for netop at faa disse Spørgsmaal behandlet saaledes, at Rigsdagen frit kunde komme til at udtale sig om alle disse Forhold, hvoraf mange i en offentlig Behandling vanskelig kan drøftes saa udtømmende, som hvis Lejligheden var noget friere. Jeg skal dog, da det ærede Medlem (Foss) har fremsat nogle Bemærkninger, ogsaa gøre et Par ganske faa Bemærkninger derom. Om selve Bidragets Anvendelse henviser jeg til en saadan senere kommende Lejlighed, men enkelte af det ærede Medlems Bemærkninger synes det mig nødvendigt